

KMD 1 – TAC '90 1

KMD 2

Dit verslag beginnen we niet over het 1^e maar over het 2^e. Beide teams speelden vandaag tegen TAC '90. Met een 10-0 overwinning op het 2^e van TAC '90 bevestigde KMD 2 niet alleen dat ze op koers liggen om kampioen te worden en promotie te maken naar de 1e klasse, maar ook dat het met de breedte in de selectie van KMD wel snor zit. En dat het jonge team van Edwin en Marcel volwassen aan het worden is. Tot de laatste minuut werd druk naar voren gezet en gunden de spelers elkaar succes. Klasse mannen. Zonder de druk té hoog op te voeren: Het kan gebeuren dit jaar.....

Eigen jeugd

Dan het 1e elftal. In de afgelopen periode heb ik wat mensen gesproken die minder naar het 1e komen kijken. Als je dan vraagt waarom dit is, dan hoor je al gauw "Ik zie geen jeugdspelers van KMD meer in het team". Dan is het misschien toch tijd dat je weer eens komt kijken, want er stonden "gewoon" zes jongens uit de eigen jeugd in de basis. Benieuwd hoeveel clubs in deze klasse het op dat vlak beter voor elkaar hebben.

De wedstrijd

We wisten al dat TAC '90 een goed team had en dat bleek ook wel. Behoorlijk wat behendige spelers, en met goede combinaties werd KMD meerdere keren in verlegenheid gebracht. Maar ja, wij zijn tegenwoordig een vechtmachine. Het begint normaal te worden dat we voor iedere bal knokken. Zijn Jari, Noah en Jaydi er niet? No problem, Alex, Thijs en Twan pakken het moeiteloos op. En die Boy dan. In de jeugd moesten we nog stimulerende weddenschapjes met hem afsluiten en hem achter z'n voddens aan zitten, omdat hij niet omschakelde bij balverlies. Maar tegenwoordig zien we iemand die de tegenstander tot op de eigen achterlijn afjaagt. We genieten van je kerel!

Intussen scoorden we, maar werd het doelpunt afgekeurd vanwege buitenspel. En er waren nog meer dreigende momenten voor de goal van TAC '90, die we helaas net niet konden uitspelen.

De tegenstanders waren het gaandeweg steeds meer oneens met elkaar en met de scheidsrechter. Zelfs in de rust moest er nog een gele kaart aan te pas komen.

Na de rust voerde KMD de druk op en langzamerhand werd duidelijk dat we deze wedstrijd wel eens naar ons toe konden trekken. Na een mooie aanval legde Delano onbaatzuchtig de bal op Riad af, en die trok keurig de trekker over uit een uiteindelijk nog best moeilijke hoek.

Zo, en nu doordrukken, want de tegenstander hing in de touwen. Conditioneel, maar ook de onderlinge sfeer was tot het nulpunt gedaald. En dat vertaalde zich weer in op z'n zachtst gezegd vervelend gedrag naar de scheidsrechter. De beste man besloot de wedstrijd na circa 70 minuten definitief te staken en maakte daarmee een mooi statement. Je hoeft niet alles te pikken wat er tegen je gezegd wordt.

Na de wedstrijd

Tsja, natuurlijk hebben we begrip voor de scheidsrechter. Maar wat houden wij er als KMD aan over? We hadden in de kantine kunnen staan met 3 punten, en nu? Nu moet je misschien op dinsdagavond bij kunstlicht nog 20 minuten voetballen tegen een gewijzigd team van de tegenstander. Maar goed, laten we het positief bekijken: We blijven weer een week ongeslagen. Wie had dat durven zeggen op 4 oktober toen we met 0 punten na 3 wedstrijden op de laatste plaats stonden.

En, het was nog lang gezellig in de kantine. Je zou het bijna ouderwets noemen. KMD 1 voor én achter de bar, alle tafels bezet, lekker muziek. Dit is waar de voorzitter het over had toen hij sprak en schreef over betrokkenheid binnen de club. Dat er nog maar veel van dit soort zaterdagen mogen volgen.